

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok dne 16. 7. 2021

výrok dne

a je vykonatelné dnem 20. 7. 2021 výrok I. a II.

č. j. 44 Cm 128/2006 - 741

Nejméně oprávněno usnesení ze dne 22. 7. 2021,
č. j. 44 Cm 128/2006 - 756

V Plzni

dne 14. 12. 2021

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Hanou Sedláčkovou ve věci

žalobce:

J. H. IČ

zastoupený advokátem JUDr. Václavem Krondlem,
sídlem Jiráskova 2, 360 01 Karlovy Vary

proti

žalovanému:

R. K. IČ

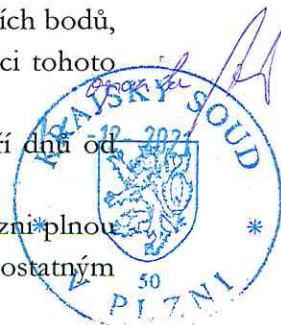
zastoupený advokátem JUDr. Martinem Tocikem,
sídlem Moskevská 66, 360 01 Karlovy Vary

o zaplacení 397 708 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci 397 708 Kč s 9% úrokem z prodlení z této částky od 28. 5. 2006 do 31. 12. 2006 a dále od 1. 1. 2007 do zaplacení s úrokem z prodlení ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, zvýšené o sedm procentních bodů, a dále s úrokem z prodlení ve výši 32 080,54 Kč a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 428 613,85 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám zástupce žalobce.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit státu České republice na účet Krajského soudu v Plzni plnou náhradu nákladů tohoto řízení, jejichž výše a splatnost bude určena samostatným usnesením.

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Mašková.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 18. 7. 2006 se žalobce domáhal vydání rozhodnutí, jímž by soud uložil žalovanému povinnost zaplatit mu částku 489 054 Kč s úrokem z prodlení od 28. 5. 2006 do zaplacení. Žalobu odůvodnil tím, že na základě ústní smlouvy o dílo provedl žalovaný pro žalobce zhotovení střešního pláště domu na adrese [REDACTED], střešní krytinou Rannila včetně pojistné hydroizolace. Za tyto dodávky a práce mu žalobce zaplatil částku 489 054 Kč. V průběhu užívání střešního pláště bylo zjištěno, že v podstřešním prostoru se vyskytuje vlhkost. Tuto skutečnost žalobce oznámil žalovanému, který však odmítl cokoli řešit. Na základě znaleckého posudku Ing. Jiřího Neustupného bylo zjištěno, že vlhkost v podstřešním prostoru je způsobena vadným provedením střešního pláště spočívajícím jednak v tom, že nebyly dostatečně zajištěny funkční otvory pod okapy a u hřebene nefunguje dostatečně odvětrání podkrytinového prostoru, proto se zde kondenzuje voda, která dále prosakuje do dalších vrstev střešního pláště a stropu, které znehodnocuje, a jednak boční přesah jednotlivých šablon krytiny je v rozporu s předpisem výrobce krytiny provedeno s překryvem jedné vlny a nikoli dvou vln, což za určitých okolností způsobuje zatékání i skrze plochu krytiny. Vady byly vytčeny žalovanému dopisem z 3. 5. 2006, žalobce z uvedeného důvodu od smlouvy o dílo odstoupil a vyzval žalovaného k úhradě zaplacených částek do deseti dnů od doručení dopisu. Dopis byl žalovanému doručen dne 16. 5. 2006, požadovaná částka uhrazena nebyla.
2. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a bránil se tím, že kompletní projekt střechy zajistil žalobce, pro kterého jej vypracoval Ing. J. [REDACTED] který zároveň pro žalobce zajišťoval i funkci stavebního dozoru. Žalovaný zajišťoval pouze montáž střešní krytiny, přičemž postupoval přesně podle odborných pokynů jejího výrobce, které si od něj předem vyžádal. Po položení střešní krytiny výrobce po provedené prohlídce konstatoval, že neshledal závady a že konstrukce střechy i její montážní postup odpovídají montážnímu návodu výrobce krytiny. Pokud se na střeše vyskytly žalobcem tvrzené vady, nelze odpovědnost za ně přičítat žalovanému, pokud postupoval přesně podle žalobcem předloženého projektu, který posuzoval i výrobce střešní krytiny. Mělo by být rovněž zkoumáno, zda neexistují i jiné příčiny a vlivy tvrzených vad.
3. Rozsudkem zdejšího soudu ze dne 25. 4. 2013 č. j. 44 Cm 128/2006-273, který nabyl právní moci dne 15. 6. 2013, bylo rozhodnuto, že uplatňovaný nárok žalobce je co do základu oprávněný, přičemž ohledně výše nároku bude rozhodnuto v konečném rozsudku. V mezitímním rozsudku soud dospěl k závěru, že vztah mezi účastníky je vztahem z bezdůvodného obohacení dle ust. § 451 a násl. občanského zákoníku, neboť mezi účastníky nebyla uzavřena řádná smlouva o dílo dle ust. § 536 a násl. obchodního zákoníku.
4. Vzhledem k tomu, že mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalobce žalovanému v souvislosti s neplatnou smlouvou o dílo uhradil za provedené práce částku 489 054 Kč, kterou je povinen žalovanému vrátit, zabýval se soud v dalším řízení určením výše bezdůvodného obohacení na straně žalobce.
5. Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 9. 2015 č. j. 44 Cm 128/2006-417 soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci 91 346 Kč s příslušenstvím, tj. se zákonným úrokem z prodlení od 28. 1. 2010 do zaplacení. Co do zbývajících částky 397 708 Kč s příslušenstvím byla žaloba zamítnuta. Soud vycházel z nákladů vynaložených žalobcem na odstranění vad střechy náhradním zhotovitelem ve výši 142 207 Kč ponížených o DPH a cenu materiálu použitého na opravu střechy. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 2. 2017 č. j. 4 Cmo 251/2015-447 byl uvedený rozsudek zdejšího soudu v rozsahu, v němž byla žaloba zamítnuta, a v navazujících výrocích o nákladech řízení, zrušen a vrácen soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Odvolací soud konstatoval, že rozsudek soudu prvního stupně vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu a nesprávné je tudíž i právní posouzení uplatněného požadavku žalobce na vrácení zaplacení kupní ceny. V otázce určení výše bezdůvodného obohacení odvolací soud poukázal na ustálenou judikaturu soudů, např. na rozsudek NS ČR 32 Cdo 389/2008 ze dne 30. 9. 2008, dle něhož v případě investic do cizího majetku je pohledávkou z bezdůvodného

obohacení nikoli hodnota vynaložených prostředků, nýbrž zhodnocení věci, jež se obohacenému dostalo, tj. rozdíl mezi hodnotou jeho věci (tržní cenou) před investicemi a poté. Rozsah bezdůvodného obohacení není v případě úpravy věci vymezen náklady, které vynaložil ten, kdo opravu věci provedl, nýbrž částkou, o kterou se věc zhodnotila a kterou nabyl bezdůvodně obohacený, protože podle § 458 odst. 1 věta první občanského zákoníku musí být vydáno vše, co bylo neoprávněně získáno. Odvolací soud proto dospěl k závěru, že soud prvního stupně nepostupoval v souladu s konstantní judikaturou a uvedenými otázkami se dostatečně nezabýval, a zavázal zdejší soud pokynem, aby určil náhradu za bezdůvodné obohacení ve výši rozdílu mezi tržní cenou před investicemi a po nich. V části, v níž bylo žalobě vyhověno (91 346 Kč s příslušenstvím, tj. zákonným úrokem od 28. 1. 2010 do zaplacení), nabyl rozsudek zdejšího soudu právní moci dne 5. 12. 2015.

6. V dalším řízení však soud nemohl vycházet z právního názoru vysloveného odvolacím soudem ve zrušujícím rozhodnutí s ohledem na následnou judikaturu Nejvyššího soudu platnou v době vyhlášení tohoto rozhodnutí. K otázce, zda poté, co dojde ke změně judikatury, lze nový právní názor aplikovat i v řízeních zahájených před touto změnou, tedy v situaci, kdy účastníci řízení vycházeli či mohli vycházet z právního názoru odlišného, již Ústavní soud opakovaně zaujal stanovisko, že „v horizontálních právních vztazích zůstává zásadou incidentní retrospektiva nových právních názorů vytvořených judikaturními změnami. Nový právní názor bude tedy aplikován na všechna probíhající řízení.“ (srov. usnesení Ústavního soudu IV. ÚS 2863/14 [ÚS 133/2015]; usnesení Ústavního soudu II. ÚS 2448/14 a I. ÚS 1707/17). Dle aktuální a dnes již konstantní judikatury Nejvyššího soudu (např. usnesení NS ze dne 2. 3. 2016 sp. zn. 28 Cdo 1448/2015, usnesení NS ze dne 28. 11. 2017 sp. zn. 32 Cdo 3521/2017, usnesení NS ze dne 16. 5. 2018 sp. zn. 28 Cdo 251/2018, rozsudek NS ze dne 13. 11. 2019 sp. zn. 32 Cdo 5550/2017, usnesení NS ze dne 19. 11. 2019 sp. zn. 28 Cdo 2875/2019) pak je třeba majetkový prospěch, který objednatel obdržel na základě neplatné smlouvy o dílo, poměřovat obvyklou tržní cenou stavebních prací, jež pro něj byly provedeny, tj. peněžitou částkou, kterou by za běžných okolností musel vynaložit na opatření srovnatelného plnění. Je přitom rozlišováno určení rozsahu peněžité náhrady v případech zhodnocení cizí nemovitosti na základě investic provedených bez právního důvodu od případů vzájemného vypořádání nároků z neplatné smlouvy o dílo podle § 457 občanského zákoníku, a to vzhledem k tomu, že při vypořádání nároků z neplatné smlouvy, podle které již obě strany obdržely určité plnění, dominuje zřetel na zachování rovnovážného postavení dotčených subjektů – účastníků neplatného smluvního vztahu. Citovaná judikatura je přitom zcela použitelná i pro tuto věc, kdy se nejedná o investice vynaložené bez právního důvodu na již existující věc cizího vlastníka, a proto není na místě určit vyšší peněžité náhrady rozdílem mezi obvyklou (tržní) cenou věci před investicemi a po nich, nýbrž hodnota nepeněžitého prospěchu nabytého na základě neplatné smlouvy o dílo je dána cenou, kterou by v daném místě a čase musel obohacený vynaložit na nabytí daného – srovnatelného plnění s přihlédnutím k případné vadnosti či nedostatkům poskytnutého plnění, pokud mají za následek snížení skutečného majetkového prospěchu obohaceného.
7. Z těchto důvodů se soud zabýval stanovením obvyklé tržní ceny prací provedených žalovaným jako zhotovitelem pro žalobce jako objednatele na základě smlouvy o dílo, která již mezitímním rozsudkem zdejšího soudu byla shledána neplatnou, a to s přihlédnutím k vadnosti či nedostatkům poskytnutého plnění, pokud mají za následek snížení skutečného majetkového prospěchu žalobce jako obohaceného.
8. K této otázce bylo zjištěno, že předmětem prací prováděných žalovaným v roce 2004 bylo provedení střešní krytiny z velkoplošných plechů imitujících taškovou krytinu Rannila Monterey PURA včetně lemování, vikýře, latí a kontralatí, s pojistnou hydroizolací z fólie Rannila 135 na krokách. Nad pojistnou hydroizolací byla provedena větraná vzduchová mezera na výšku kontralatí a provedeny byly též podokapní půlkruhové žlaby. Po provedení se objevily vady projevující se zatékáním střešní krytiny a masivní tvorbou ledu a rampouchů na okapové hraně sedlové střechy (znalecký posudek č. 1417/16/06 znalce Ing. Neustupného ze dne 30. 4. 2006,

znalecký posudek č. 543-011-2012 znalce Ing. Tomáše Hoskovce ze dne 5. 5. 2012). Oprava byla provedena firmou R████ K████ v roce 2007. Jak znalec Ing. Neustupný, tak znalec Ing. Hoskovec, dospěli ke shodnému závěru o existenci a charakteru vad provedeného díla. Dle znaleckého posudku znalce Ing. Neustupného byly shledány vady spočívající v nefunkčním odvětrání podstřešního prostoru, kdy nebyly zajištěny dostatečně funkční otvory pod okapy a u hřebene střešních ploch, a dále nedostatečné překrytí pruhů střešní krytiny, kdy pro střechu o sklonu 12° má být dle montážního předpisu překrytí přes dvě vlny, zatímco provedené překrytí je přes jednu vlnu. Shodné závady shledal Ing. Hoskovec v rámci znaleckého zkoumání v roce 2012 a tyto specifikoval jako nedostatečné přesahy pásů krytiny v příčném směru pro daný sklon střechy, absenci otvorů pro výstup větracího vzduchu z větrané vzduchové mezery pod krytinou na horním okraji pultové střechy, absenci úpravy pro výstup větracího vzduchu v hřebeni sedlové střechy, nedostatečnou tloušťku větrané vzduchové mezery v sedlové i pultové střeše a absenci opatření proti hromadění sněhu u okapových hran střech (znalecký posudek Ing. Hoskovce 2012). Za účelem zjištění obvyklé tržní ceny prací provedených žalovaným při současném zohlednění vad poskytnutého plnění soud ustanovil znalce Ing. Tomáše Hoskovce, který ve znaleckém posudku č. 987-029-2020 (ve spojení s vyjádřením znalce k námitkám žalovaného ze dne 28. 4. 2021 a s výpovědí znalce) ze dne 11. 2. 2021 určil obvyklou tržní cenu prací provedených žalovaným (tj. v úrovni cen roku 2004) v částce 465 765 Kč, když zároveň konstatoval, že částka fakturovaná žalobcem byla v předmětné době vnímána jako plně odpovídající pro dané dílo a s vysokou pravděpodobností tak odpovídala tržní hodnotě provedených prací. Tržní hodnotu prací potřebných k odstranění vad (spočívajících v sejmutí vadného střešního pláště a zhotovení nového s tím, že použitý materiál vzhledem k perforaci k ukotvení není znovu použitelný) pak znalec určil částkou 557 003 Kč (opět v úrovni cen roku 2004). Znalec se rovněž vyjádřil k montážním návodům, jichž se dovolával žalovaný s tím, že dle potvrzení výrobce krytiny byl jeho montážní návod dodržen, přičemž návod MN 1 neuvádí přesahy krytiny pro různé sklony střech, které jsou naopak uvedeny v ČSN 73 1901, sklon 8° pak je výrazně menší, než minimální sklon v ČSN, kdy základní normový sklon je 15°, při zohlednění délky střešní krytiny a nadmořské výšky je pro předmětnou střechu minimální doporučený sklon 20°. Návod MN 1 tedy nezohledňuje příslušná ustanovení ČSN 73 1901 a nemůže tak být dostatečným podkladem k řádnému provedení střechy. Návod MN 2 pak obsahuje různé šířky překrytí v závislosti na sklonu střechy, pro předmětnou střechu by to bylo překrytí přes 2 vlny, ani tento návod však nezohledňuje vliv délky střešní plochy a nadmořské výšky na přesahy krytiny dle ČSN a není dostatečným podkladem k řádnému provedení střechy.

9. Dle § 3028 občanského zákoníku (1) tímto zákonem se řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. (2) Není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů. (3) Není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. To nebrání ujednání stran, že se tato jejich práva a povinnosti budou řídit tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti.
10. Podle § 457 občanského zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2013, je-li smlouva neplatná nebo byla-li zrušena, je každý z účastníků povinen vrátit druhému vše, co podle ní dostal.
11. Po zhodnocení provedených důkazů soud dospěl k závěru, že je namístě žalobě i ve zbylé částce požadované žalobcem vyhovět. V řízení bylo zjištěno, a mezi účastníky o tom sporu nebylo, že žalobce jako objednatel žalovanému zaplatil v souvislosti s neplatnou smlouvou o dílo, jejímž předmětem bylo zhotovení střešní krytiny, částku 489 054 Kč. Vzhledem k neplatnosti uzavřené smlouvy o dílo, konstatované již mezitímním rozsudkem zdejšího soudu, pak má žalobce nárok na vrácení této částky z titulu bezdůvodného obohacení, oproti nároku žalobce však stojí nárok žalovaného jako zhotovitele na vydání majetkového prospěchu, odpovídajícího obvyklé ceně

prací, které by žalobce jinak musel v daném místě a čase vynaložit na opatření obdobného plnění, a to s přihlédnutím ke zjištěným vadám provedených prací. Vady na díle provedené žalovaným byly zcela jednoznačně určeny znaleckým posudkem Ing. Neustupného a následně prvním znaleckým posudkem Ing. Tomáše Hoskovce (2012), oba uvedení znalci shledali shodné nedostatky poskytnutého plnění, které hodnotu poskytnutého plnění snižují. Závěry těchto znaleckých posudků pak nebyly v řízení relevantním způsobem zpochybněny. Ačkoli dle názoru žalovaného se v případě zjištěného nedostatečného překrytí nejednalo o vadu, pokud byla montáž střešní krytiny provedena v souladu s montážním návodem výrobce, s tímto hodnocením se soud neztotožnil. Jak konstatoval i znalec Ing. Hoskovec, montážní návod výrobce, jehož se žalovaný dovolával, byl v rozporu s ČSN, která jediná byla pro žalovaného jako zhotovitele střešní krytiny závazná. Pokud tedy žalovaný jako zhotovitel nerespektoval tehdy platnou ČSN, nemůže jít tato skutečnost k tíži žalobce jako objednatele, byť v daném případě byla smlouva o dílo shledána neplatnou. Dle znaleckého posudku Ing. Hoskovce pak byla hodnota prací zjištěna v záporné výši, tj. ocenění vad a nedostatků poskytnutého plnění přesáhlo obvyklou výši řádného plnění bez vad. Závěry znaleckého posudku soud považuje za přesvědčivé, znalecký posudek ve spojení s doplňujícím vyjádřením znalce a jeho výpovědi za logický a konzistentní, není proto důvodu ze závěrů znalce nevycházet. Na základě uvedeného soud tedy dospěl k závěru, že žalobce má nárok na vrácení celé zaplacené částky, přičemž částka 91 346 Kč s úrokem z prodlení od 28. 1. 2010 do zaplacení mu již byla přiznána a zbývá tedy k úhradě částka uvedená ve výroku I. tohoto rozhodnutí. Z těchto důvodů bylo žalobě vyhověno i ve zbytku požadované částky tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku. Zároveň soud přiznal žalobci právo na úrok z prodlení odpovídající ust. § 517 odst. 1 občanského zákoníku ve spojení s § 369 odst. 1 obchodního zákoníku, vše ve znění účinném do 31. 12. 2013, a to od požadovaného data 28. 5. 2006 v návaznosti na výzvu k zaplacení ze dne 3. 5. 2006 doručenou žalovanému 16. 5. 2006, jak bylo učiněno účastníky nesporným. S ohledem na to, že rozsudkem zdejšího soudu ze dne 10. 9. 2015 č. j. 44 Cm 128/2006-417 byly pravomocně přiznány úroky z prodlení z částky 91 346 Kč od 28. 1. 2010 do zaplacení, soud dospěl k závěru, že je na místě přiznat žalobci z uvedené částky úroky z prodlení i za dobu od 28. 5. 2006 do 27. 1. 2010, které činí 32 080,54 Kč, ca to z důvodů shodných jako v případě částky přiznané ve výroku I. tohoto rozsudku. Pro úplnost pak soud dodává, že pokud žalovaný v průběhu řízení z procesní opatrnosti namítl promlčení uplatněného nároku, pak soud k tomuto závěru nedospěl s ohledem na délku promlčecí doby v trvání 4 let (§ 397 obchodního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2013), zároveň pokud by soud v tomto řízení shledal námitku promlčení důvodnou, pak by nepřistoupil k vydání mezitímního rozsudku a rozhodnutí o oprávněnosti základu uplatňovaného nároku.

12. Pro úplnost soud dále dodává, že znalecký posudek Ing. Šárky Šílarové, CSc. (předložený žalobcem) soud blíže nehodnotí a považuje jej za nadbytečný, neboť tento znalecký posudek vychází z aktuálního stavu nemovitosti ke dni 11. 10. 2019, stav nemovitosti k uvedenému datu není pro posouzení věci rozhodný, stejně jako není rozhodné, že žalobce po opravách (provedených jiným subjektem než žalovaným) střechu dosud užívá. Naopak, jak již bylo výše vysvětleno, je třeba vycházet z hodnoty protiplnění v cenových relacích doby, kdy bylo plnění poskytnuto, v tomto směru byl zadán a následně vypracován znalecký posudek Ing. Tomáše Hoskovce 2021, z něhož soud v tomto rozhodnutí vychází. Pokud pak se jedná o znalecký posudek Ing. Polepila, byl zadán soudem za účelem stanovení rozdílu hodnoty nemovitosti před investicemi, s ohledem na právní názor zaujatý zdejším soudem v návaznosti na aktuální judikaturu Nejvyššího soudu však z něj soud v rámci tohoto rozhodnutí nevychází.
13. Žalobce byl ve věci plně úspěšný, a proto mu soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. přiznal plnou náhradu nákladů, které účelně v tomto řízení vynaložil. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 19 560 Kč, soudního poplatku za odvolání ve výši 19 885 Kč, záloh zaplacených žalobcem a spotřebovaných ve výši 14 250 Kč, odměny za zastoupení účastníka advokátem ve výši 18 x 10 260 Kč podle § 7, § 11 odst. 1 písm. a), písm. d), písm. g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, dále jen AT (tarifní hodnota 489 054 Kč – příprava a

převzetí zastoupení, sepis předžalobní výzvy, sepis žaloby, 5 x vyjádření – ze dne 11. 10. 2006, 24. 4. 2009, 27. 1. 2010, 12. 2. 2014 a 14. 3. 2014, 8 x účast při ústním jednání – dne 16. 7. 2009, 29. 10. 2009, 19+.5.2011, 28. 1. 2013, 8. 4. 2013, 5. 12. 2013, 2. 4. 2015 a 10. 9. 2015, 2 x písemný závěrečný návrh), odměny za zastoupení účastníka advokátem ve výši 10 x 9900 Kč podle § 7, § 11 odst. 1 písm. a), písm. d), písm. g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, dále jen AT (tarifní hodnota 397 708 Kč – sepis odvolání, 5 x vyjádření – ze dne 24. 7. 2017, 22. 2. 2018, 27. 3. 2019, 17. 1. 2020 a 24. 4. 2020, 3 x účast na ústním jednání – dne 20. 7. 2017, 17. 6. 2020 a 17. 5. 2021, písemný závěrečný návrh), paušální náhrady hotových výdajů ve výši 18 x 300 Kč podle § 13 odst. 4 AT, náhrady za ztrátu času ve výši 12 x (6 x 100) Kč podle § 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 AT, cestovného v celkové výši 10 570,29 Kč (při délce jedné cesty ze sídla právního zástupce žalobce ke zdejšímu soudu a zpět 162 km činí cestovné k ústnímu jednání v roce 2009 ve výši 2 x 914 Kč, v roce 2011 ve výši 932,14 Kč, v roce 2013 ve výši 3 x 963,33 Kč, v roce 2015 ve výši 2 x 977,42 Kč, 2017 ve výši 942,43 Kč, v roce 2020 ve výši 1 017,36 Kč a v roce 2021 ve výši 1 005,53 Kč) a 21 % DPH podle § 137 odst. 3 o. s. ř. ve výši 65 068,57 Kč. Celkem náklady vynaložené žalobcem v tomto řízení činí 428 613,85 Kč, a proto v této výši byly žalobci přiznány tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Žalobci nebyly přiznány náklady spočívající v požadované odměně advokáta za vyjádření ze dne 19. 8. 2009 a 1. 7. 2011, kdy se jednalo pouze o označení důkazů a specifikaci objektu za účelem znaleckého zkoumání, a dále za ústní jednání dne 25. 4. 2013, které proběhlo v nepřítomnosti právních zástupců.

14. Žalovaný jako procesně neúspěšný je zároveň dle § 148 odst. 1 o. s. ř. povinen uhradit náklady placené státem, s ohledem na to, že dosud nebylo pravomocně rozhodnuto o znalečném Ing. Hoskovce za účast při ústním jednání a vypracování písemného vyjádření k námitkám, bude o nákladech řízení, a to o jejich výši a splatnosti, rozhodnuto samostatným usnesením dle § 151 odst. 6 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozhodnutím dobrovolně splněna, může se oprávněný domáhat svého práva návrhem na soudní výkon rozhodnutí.

Plzeň 31. května 2021

JUDr. Hana Sedláčková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Mášková.

Pr.: